

КРАТКА ХАРАКТЕРИСТИКА НА ПРОДУКТА
CLERON 125 mg/5ml suspension
КЛЕРОН 125 mg/5ml суспензия

МИНИСТЕРСТВО НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО

Приложение към
разрешение за употреба № II-10844 (6.05.05)

674/10.05.05 *[Signature]*

1. Търговско наименование на лекарствения продукт

Cleron 125 mg/5 ml

Клерон 125 mg/5 ml

2. Качествен и количествен състав

5 ml от суспензиите съдържат:

Clarithromycin 125 mg

3. Лекарствена форма

Прах за перорална суспензия

4. Клинични данни

4.1. Терапевтични показания

Cleron е показан за лечение на леки и умерени инфекции, причинени от чувствителни към clarithromycin микроорганизми:

- Инфекции на долните дихателни пътища - остри и хронични бронхити и пневмония
- Инфекции на горните дихателни пътища - синузит и фарингит

Cleron е подходящ за начална терапия при придобити в обществото респираторни инфекции и показва активност *in vitro* срещу обичайни и атипични респираторни патогени, посочени в раздел 5.1.

- Остро възпаление на средното ухо
- Леки до умерени инфекции на кожата и меките тъкани

4.2. Дозировка и начин на приложение

Cleron перорална суспензия е подходящ за приложение при деца под 12 годишна възраст.

Обичайната продължителност на лечението е от 5 до 10 дни в зависимост от патогенния микроорганизъм и от тежестта на инфекцията. Препоръчителната доза на Cleron перорална суспензия при деца е описана по-долу и е на база 7,5 mg/kg тегло – два пъти дневно.



Дози до 500 mg - два пъти дневно се използват при лечението на тежки инфекции.

Тегло /кг/	Възраст /години/	Доза /мл/ два пъти дневно	Доза на 5 мл чаена лъжичка два пъти дневно
8-11	1-2	2.5	1/2
12-19	3-6	5.0	1
20-29	7-9	7.5	1 1/2
30-40	10-12	10	2

При деца под 8 кг трябва да се използва доза 7,5 mg на килограм тегло два пъти дневно.

4.3. Противопоказания

Cleron перорална суспензия е противопоказан при пациенти с известна свръхчувствителност към макролидни антибиотици или към някое от помощните вещества на лекарствения продукт.

Cleron перорална суспензия не трябва да се прилага едновременно с ergotaminови деривати.

Едновременното прилагане на Cleron перорална суспензия с някои от изброените лекарства е противопоказано: cisapride, pimoside, terfenadine.

Наблюдавани са повишени плазмени нива на cisapride, pimoside, terfenadine при пациенти, приемащи някое от тези лекарства едновременно с Cleron перорална суспензия.

Това може да доведе до удължаване на QT интервала и сърдечни аритмии, включващи вентрикуларни тахикардии, камерно мъждене и Torsade de Pointes. Подобни ефекти са наблюдавани при едновременно прилагане на астемизол и други макролиди.

4.4. Специални предупреждения и предпазни мерки при употреба

Cleron перорална суспензия се изльчва през черния дроб и бъбреците. Затова не трябва да се назначава на деца с увредена бъбречна или чернодробна функция. По-продължителна или повторна употреба на Cleron перорална суспензия може да доведе до растеж на резистентни бактерии или гъби. Ако се появи суперинфекция, терапията с Cleron перорална суспензия трябва да се прекъсне и да се назначи подходяща терапия.

Cleron суспензия не се препоръчва за употреба при кърмачета под 6 месечна възраст.



Псевдомемброзен колит може да се появи при употреба на почти всички антибактериални продукти, включително и clarithromycin и може да варира по тежест от лек до живото застрашаващ. Така че, е важно да се има предвид тази диагноза при пациенти с диария, по време на или скоро след приложение на антибиотици.

Този лекарствен продукт съдържа 65.1mg захароза в 5 ml. Това трябва да се има предвид при пациенти със захарен диабет. Пациенти с редките наследствени проблеми на фруктозна непоносимост, глюкозо-галактозна малабсорбция или захарозо – изомалтазен дефицит, не трябва да приемат това лекарство.

4.5. Лекарствени взаимодействия

Clarithromycin не взаимодейства с орални контрацептиви.

Както при други макролиди, употребата на clarithromycin при пациенти, приемащи едновременно лекарствени продукти, метаболизирани се от цитохром p450 система/ варфарин, ерготаминови алкалоиди, триазолам, мидазолам, дизопирамид, ловастатин, фенитоин, циклоспорин, таクロлимуз/ може да е свързана с повишение на серумните нива на тези лекарства.

Теофилин: едновременното използване на clarithromycin и теофилин, може да доведе до повишаване на серумните концентрации на теофилин и потенциране на теофилиновата токсичност..

Карбамазепин: едновременният прием на карбамазепин и clarithromycin, може да доведе до повишенена плазмена концентрация на карбамазепина поради подтискане на секрецията му.

Варфарин: при едновременна употреба на clarithromycin и варфарин, може да се стигне до потенциране на ефекта на варфарина. При такива пациенти трябва да бъде следено протромбиновото време.

Едновременната орална употреба на clarithromycin и зидовудин при HIV инфицирани възрастни пациенти може да доведе до намаляване на постоянните нива на зидовудин. Това може до голяма степен да се избегне чрез разделяне приема на дозите на clarithromycin и зидовудин през 1 до 2 часа. Това не е наблюдавано при деца.

Има съобщения за случаи на рабдомиолиза, свързани с едновременно приложение на HMG CoA-редуктазни инхибитори- Lovastatin и Simvastatin.

Дигоксин: ефектите на дигоксина се потенциират при едновременен прием на clarithromycin. Трябва да се има предвид мониториране на плазмените нива на дигоксин.

Sildenafil: има съобщения, че еритромицин повишава AUC на силденафил. Подобно взаимодействие не може да се изключи и за clarithromycin; необходима е редукция на дозата на силденафил.



Терфенадин: едновременното приложение на clarithromycin и терфенадин може да доведе като резултат до повишаване на плазмените концентрации на терфенадин. Едновременното приложение на clarithromycin и терфенадин е противопоказано.

Въпреки, че плазмените концентрации на clarithromycin и омепразол могат да бъдат повишени при едновременно прилагане, не е необходима промяна на дозата.

Повищени плазмени концентрации на clarithromycin може да се наблюдават при едновременно прилагане с перорални антиациди или ранитидин. Не се налага промяна в дозата.

Едновременното приложение на clarithromycin и ritonavir води до 77% повишение на AUC на clarithromycin и 100% намаляване на AUC на 14-OH Clarithromycin. При пациенти с нормална бъбречна функция, които приемат ritonavir, могат да се прилагат обичайни дози clarithromycin. При пациенти с бъбречно увреждане трябва да се има предвид корекция на дозата на clarithromycin.

Антиаритмични средства: има пост-маркетингови съобщения за камерни аритмии тип Torsade de Pointes при едновременно приложение на clarithromycin и хинидин или дизопирамид. При едновременно приложение с тези лекарства трябва да се проследява ЕКГ за удължаване на QT- интервала и по възможност мониториране на плазмените концентрации.

4.6. Бременност и лактация

Безопасността при използване на clarithromycin по време на бременност и в периода на кърмене не е установена. Clarithromycin не трябва да се използва по време на бременност или лактация освен ако се прецени, че ползата е по-голяма от риска.

При изследвания с животни е наблюдаван ембрио-токсичен ефект, но само при дозови нива, които са токсични за майките. Clarithromycin е открит в млякото на кърмещи животни, както и в човешката кърма.

Cleron перорална суспензия е предназначен за приложение при деца.

4.7. Въздействие върху способността да се шофира и да се борави с машини.

Трябва да се има предвид възможността за поява на нежелани реакции от страна на нервната система, които могат да повлият способността за шофиране.



4.8. Нежелани реакции

Clarithromycin е добре поносим. Нежеланите реакции включват гадене, повръщане, диспепсия, диария и коремни болки. Докладвани са стоматит, гlosит и орална кандидоза.

Други нежелани реакции са главоболие и алергични реакции, които се простират от уртикария и леки кожни ерупции до анафилаксия и рядко до синдрома на Stevens- Johnson.

Може да се появи промяна във вкуса. Наблюдавана е обратима промяна в цвета на езика при клинични опити при едновременно приложение на clarithromycin с омепразол.

Има съобщения за преходни нежелани реакции от страна на ЦНС, включващи тревожност, замаяност, инсомния, халюцинации, психоза, нарушения в съня и обърканост, но причинно-следствена връзка с употребата на clarithromycin не е установена.

Има съобщения за загуба на слуха при употреба на clarithromycin, която е обратима след прекъсване на терапията. Рядко е наблюдан псевдомемброзен колит, който по тежест варира от лек до животозастрашаващ.

Както и при други макролиди, има съобщения за нарушения във функцията на черния дроб /които обикновено са обратими/, включващи промени в чернодробните тестове, хепатит и холестаза с или без жълтеница. Нарушенията могат да бъдат тежки, но рядко е докладвана животозастрашаваща чернодробна недостатъчност.

Има редки съобщения за удължавани на QT интервала, камерна тахикардия, вкл. тип "torsades de pointes", редки случаи на интерстициален нефрит и ОБН, панкреатит, конвулсии.

4.9. Предозиране

В случаи на погъщане на високи дози clarithromycin могат да се появят гастроинтестинални симптоми..

При един пациент с анамнеза за биполярно разстройство, след погъщане на 8 грама clarithromycin, е било наблюдавано пораноидно поведение, хипокалиемия и хипоксемия.

Прилага се стомашна промивка, поддържащо и симптоматично лечение. Както и другите макролиди, clarithromycin не се очства от кръвообъръщението чрез хемодиализа или перитониална диализа.



5. Фармакологични данни

5.1. Фармакодинамични свойства

Микробиология:

Clarithromycin е полусинтетичен дериват на erythromycin A. Той осъществява антибактериалното си действие чрез свързване към 50 S рибозомната субединица на чувствителните бактерии и подтиска протеиновата синтеза. Той има висока активност срещу широк спектър аеробни и анаеробни грам-положителни и грам-отрицателни микроорганизми. Минималните инхибиторни концентрации MIC на clarithromycin са два пъти по-ниски от тези на erythromycin.

14-хидрокси метаболитът на clarithromycin също има антимикробна активност. Минималните инхибиращи концентрации на този метаболит са равни или са два пъти по-високи от тези на clarithromycin, с изключение за *H.influenzae*, където 14 - хидрокси метаболита е два пъти по-активен от clarithromycin.

Clarithromycin е активен срещу следните микроорганизми *in vitro*:

- Грам-позитивни: *Staphylococcus aureus* (метицилин чувствителни),
Streptococcus pyogenes (група А бета-хемолитични стрептококки),
Алфа-хемолитични стрептококки, *Streptococcus pneumoniae*, *Streptococcus agalactiae*, *Listeria monocytogenes*
- Грам-негативни: *Haemophilus influenzae*, *Haemophilus parainfluenzae*,
Moraxella catarrhalis, *Neisseria gonorrhoeae*, *Legionella pneumophila*,
Bordetella pertussis, *Helicobacter pylori*, *Campylobacter jejuni*
- Mycoplasma: *Mycoplasma pneumoniae*, *Urea-plasma urealyticum*
- Други микроорганизми: *Chlamydia trachomatis*, *Mycobacterium avium*,
Mycobacterium leprae, *Mycobacterium Kansasaii*, *Mycobacterium chelonae*,
Mycobacterium fortuitum, *Mycobacterium intracellulare*
- Анаероби: Макролидо-чувствителни *Bacteroides fragilis*, *Clostridium perfringens*, *Peptostreptococcus species*, *Propionibacterium acnes*

Clarithromycin притежава бактерицидна активност спрямо няколко бактериални щама – *Haemophilus influenzae*, *Streptococcus pneumoniae*, *Streptococcus pyogenes*, *Streptococcus agalactiae*, *Moraxella catarrhalis*, *Neisseria gonorrhoeae*, *Helicobacter pylori* и *Campylobacter spp.*

Helicobacter pylori се свързва с киселинно пептично заболяване, включващо дуоденална и стомашна язва, при които съответно 95 % и 80 % от пациентите са инфицирани с агента. *Helicobacter pylori* също така се смята за основния фактор, водещ до повторно развитие на язва при тези пациенти.

Clarithromycin е използван при малка група пациенти при други терапевтични режими. Възможните кинетични взаимодействия не са напълно изследвани. Тези режими включват: clarithromycin с тинидазол и омепразол; clarithromycin с тетрациклин, бисмутов субсалцилат и ранитидин, clarithromycin и ранитидин самостоятелно.



Клинични проучвания, използващи различни терапевтични режими за ерадикация на *Helicobacter pylori* / вкл. clarithromycin и омепразол/ показват, че ерадикацията на *Helicobacter pylori* предотвратява повторна изява на язва.

5.2. Фармакокинетични свойства:

Clarithromycin се абсорбира бързо от гастроинтестиналния тракт след орално приемане на clarithromycin таблетки. Микробиологично активният метаболит 14 хидрокси clarithromycin се формира при first pass метаболизъм. Clarithromycin може да се приема без съобразяване с храненето, тъй като храната не влияе върху степента на бионаличност на таблетките clarithromycin. Храната леко забавя началото на абсорбцията на clarithromycin и формирането на 14-хидроксиметаболит. Фармакокинетиката на clarithromycin е нелинейна, стабилни плазмени нива се достигат в рамките на два дни от началото на дозиране. При 250 mg два пъти дневно 15-20 % от непромененото лекарство се екскретира с урината. При 500 mg два пъти дневно екскрецията с урината е по-голяма /приближително 36 %. 14-хидрокси clarithromycin е главният метаболит, екскретиращ се с урината и на него се дължи 10-15 % от дозата. Останалото количество от дозата се елиминира с фекалиите, главно през жълчката. 5-10 % от clarithromycin се открива във фекалиите.

Когато clarithromycin се прилага в доза 500mg три пъти дневно, плазмените концентрации на clarithromycin се увеличават в съответствие с дозировка от 500 mg два пъти дневно.

Clarithromycin достига тъканни концентрации, които са няколко пъти по-високи от плазмените концентрации на лекарството. Увеличени нива са открити както в тонзилите, така и в белия дроб. При терапевтични нива clarithromycin се свързва 80 % с плазмените протеини.

Clarithromycin прониква също така и в стомашната лигавица. Нивата на clarithromycin в стомашната лигавица и стомашната тъкан са по-високи, когато clarithromycin се приема едновременно с омепразол в сравнение със самостоятелен прием.

5.3. Предклинични данни за безопасност.

При проучвания за остра токсичност при мишки и плъхове средната летална доза е по-висока в сравнение с най-високата възможна доза за приемане /5 g/kg/.

При проучвания с многократно приложена доза, токсичността се свързва с дозата, продължителността на терапията и видовете. Кучетата са по-чувствителни в сравнение с приматите или плъховете. Главните клинични симптоми при приемане на токсични дози включват: повръщане, слабост,



намалена консумация на храна и покачване на тегло, саливация, дехидратация и хиперактивност. При всички видове черният дроб бе основният таргетен орган при токсични дози. Хепатотоксичността се открива с ранно повишаване на чернодробните тестове. Прекъсването на приема на лекарството обикновено води до връщане до нормалните стойности. Други тъкани, по-малко засегнати, са: стомаха, тимуса и други лимфоидни тъкани и бъбреците. При дози, близки до терапевтичните, конюнктивална инекция и лакrimация се появява само при кучета. При доза от 400 mg/kg/ден, някои кучета и маймуни развиват корнеални мътници и / или едем.

Фертилни и репродуктивни изследвания при плъхове не докладват нежелани ефекти. Тератогенни проучвания при плъхове Wistar (р.о.) и Sprague-Dawley (р.о. и i.v.), новозеландски бели зайци и маймуни Cynomolgous не показват тератогенен потенциал към clarithromycin. При по-нататъшни подобни изследвания, обаче, при плъхове Sprague-Dawley е наблюдавана ниска честота /6 %/ на кардиоваскуларни изменения, които са резултат от спонтанна експресия на генетични промени. Две изследвания с мишки показват вариабилна честота /3 – 30 %/ на разцепено небце и загуба на ембриони, наблюдавана при маймуни, но само при дозови нива, които са токсични за майките.

6. Фармакевтични данни

6.1. Списък на помощните вещества

Silicon dioxide 0,10; Sucrose 39,00; Xanthan gum 0,18; Strawberry flavor 0,70; Potassium sorbate 0,40; Citric acid 0,08; Titanium dioxide/E 171/ 0,35 ; Povidone.

6.2. Несъвместимости

Няма

6.3. Срок на годност

Три години

След разтваряне- 14 дни.

6.4. Предпазни мерки при съхранение

Да се съхранява при температура под 25°C.

След приготвяне на суспензията да се съхранява в хладилник.

Да не се замразява.

Да се пази от светлина и влага.

6.5. Вид и съдържание на опаковката

Стъклена бутилка със съдържание 100 ml.

6.6. Инструкции за употреба

Добавя се вода до маркировката върху етикета на бутилката /синя стрелка/.

Разклаща се добре.

Така пригответият разтвор се разклаща преди всяка употреба.

7. Притежател на разрешението за употреба



Aegis Ltd
P.O. Box 28629
2081 Nicosia
CYPRUS

8. Регистрационен номер

9. Дата на първоначално/ подновено разрешение за употреба

10. Дата на последната редакция на текста

Март 2002

